

5. Система розвитку клубу, довга сторона розробки для технічно умілих гравців, це поєднувати спорт, та особисту розробку і академічну освіту щоб прищепити гравцям форму знання, для того щоб вони мали можливість стати елітними спортсменами, хоча це надзвичайно складною і, щоб допомогти діти розкрити свій справжній потенціал.

Коучинг і тренінги:

1. Завдання тренера полягає в створенні команди з індивідуальними подвійністю, приймаючи до уваги характер і конкретні характеристики кожного гравця. тренер повинні завжди тримати очей на груповому амбіції, які повинні бути сильніше, ніж сума індивідуалізму.

2. Гравці та тренери індивідуалісти, різницею, є те, що егоїзм тренера приносить користь команді.

3. Тренери готують, вправи для кожної вікової групи, що формуватимуть основні навички, та звички юних футболістів. Особливо коли сесія орієнтована на дриблінг.

4. Практика без м'яча має другорядне значення. Завдання тренерів проводити заняття таким чином, щоб вони були цікавими та різноманітними. Головна особливість для в поведінці тренерів в ставленні по відношенні як до дитини, а не як до мініатюрного дорослого.

5. Дев'ятирічна дитина повинна отримувати задоволення від занять та змагань і відчувати, постійну увагу тренерів.

6. Академія клубу Барселони відрізняється від інших академій, бо фізична підготовка вважається справою другорядною. Найбільш важливим є необхідність техніки та розвиток уваги молодого гравця.

7. Це показує різницю навчальних основ. Гравець повинен бути навчений таким чином, що він може представити краще рішення під час дії і мають техніку, яка дозволяє йому реалізувати його.

8. Освіта гравців, які проживають у молодіжному академії проходить за шкільною програмою. Решта гравців відвідують заняття в державні школі. Вони приєднуються до Академії для вечірніх тренувань.

9. Оскільки класи закінчити в 5.00 вечора, найраніше тренування починаються в 7:00 вечора і продовжуються до 8:30 вечора.

Основні принципи підготовки:

Принципи гри володіння:

- Уникайте гола
- уникнути створення можливостей пропущених м'ячів використовуючи простір і час відносно колег і опонентів
- використовуючи якостей товаришів по команді і противників

Конкретна система. Система заснована на нашому баченні м'ячем, але коли у нас немає, ми адаптуватися до ігрової системи і якостей опонента. ФК «Барселона» проти інших команд система заснована на наборі позицій, лінії і трикутників, для ідеального освітлення поля на різних етапах гри.

ВИСНОВКИ: Результатами нашого дослідження є підхід клубу до підготовки та змагальної діяльності з урахуванням особливостей розвитку юних футболістів. В академії Ф.К. «Барселона», є тверде переконання, що гравцям вдасться стати професійними гравцями, тільки в тому випадку, якщо для спорту буде важливе навчання, освіта і сильний агрегат сім'я, є частиною життя гравців. Ці особливості сприяють їм в становленні добре збалансованими елітними гравцями. З теперішнього часу дозріла необхідність переосмислення керівниками футболу, тренерами і батьками підходу щодо подальшого розвитку дитячо-юнацького футболу в Україні, і в інших колишніх соціалістичних країнах. Світовий досвід свідчить про те, що одним з ключових компонентів такого підходу слід визначити систему змагань, яка били б націлена не на форсоване досягнення спортивного результату будь-якою ціною, а поступовий розвиток різнобічних якостей юних гравців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ніколаєнко В. В. Аналіз ігрової діяльності футболістів в провідних командах Європи / В. В. Ніколаєнко, Б.А. Балан // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2012. - № 9. – С. 64-68.
2. Ніколаєнко В. В. Практичні аспекти вдосконалення тренувальної діяльності та системи проведення змагань на етапі підготовки до вищих досягнень у футболі / В. В. Ніколаєнко, Б. А. Балан // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2013. – № 2. – С. 23-27.
3. Петухов А.А. Футбол. Формирование основ индивидуального технико-тактического мастерства юных футболистов. Проблемы и пути решения: монография / А. В. Петухов. – М.: Советский спорт, 2006. - 232 с.
4. Платонов В. Н. Периодизация спортивной тренировки. Общая теория и ее практическое применение/ В. Н. Платонов.– К.: Олимпийская литература, 2013. – 624 с.
5. Balyi I. Sport System Building and Long-term Athlete Development in British Columbia / I. Balyi. - Canada: SportsMed BC, 2001. – 194 p.
6. Michels R. Team Building: The Road to Success / R. Michels: Cardinal Publishing Group, 2001. – 298 p.
7. <http://ru.uefa.com/uefachampionsleague/news/newsid=790028.html>
8. www.esaero.com
9. <http://www.fcbarcelona.com>
10. <http://ru.uefa.com/uefachampionsleague/news/newsid=790028.html>
11. <http://newsbarca.com/272-shkola-barselonskogo-rezerva.html>

Фотинюк В.Г.

Національний авіаційний університет

ОЦІНЮВАННЯ СТУПЕНЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕТОДИКИ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ З АВІАЦІЇ ТА КОСМОНАВТИКИ ЗА ДОПОМОГОЮ РЕФЛЕКСИВНОГО КОМПОНЕНТУ

У статті відображаються результати дослідження щодо обґрунтування ефективності запропонованого діагностичного апарату методики професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх бакалаврів з авіації та космонавтики рефлексивного

компонента за яким можна діагностувати рівні професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх інженерів авіаційної галузі. Проаналізовано результати дослідження рефлексивного компонента на розвиток професійних важливих якостей, рухових і особистісних здібностей майбутніх інженерів авіаційної галузі, які є важливою складовою професійної освіти, яка сприяє формуванню необхідного рівня психофізичної готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності.

Ключові слова: рефлексивний компонент, методика, експеримент, рівні, професійно-прикладна фізична підготовка, інженери – механіки авіаційної галузі.

Фотынюк В.Г. Оценка степени эффективности методики профессионально-прикладной физической подготовки будущих бакалавров авиации и космонавтики с помощью рефлексивного компонента. В статье отражаются результаты исследования по обоснованию эффективности предложенного диагностического аппарата методики профессионально-прикладной физической подготовки будущих бакалавров авиации и космонавтики рефлексивного компонента по которому можно диагностировать уровень профессионально-прикладной физической подготовки будущих инженеров авиационной отрасли. Проанализированы результаты исследования рефлексивного компонента на развитие профессионально важных качеств, двигательных и личностных способностей будущих инженеров авиационной отрасли, которые являются важной составляющей профессионального образования, которая способствует формированию необходимого уровня психофизической готовности будущих специалистов к профессиональной деятельности.

Ключевые слова: рефлексивный компонент, методика, эксперимент, уровни, профессионально-прикладная физическая подготовка, инженеры – механики авиационной отрасли.

Fotynyuk V.G. Evaluation methods degree of efficiency vocational and applied physical training future bachelor of aviation and cosmonautics through reflective components. The paper show the results of research on the effectiveness of the proposed justification diagnostic apparatus techniques professionally applied physical training future bachelors in aviation and aerospace reflective component by which to diagnose the level of vocational and applied physical training of future engineers aviation industry. To realize the objectives of research on formation of reflective component PFPF students were chosen method of measuring the level of reflexivity A.V. Karpov. This method explores two main areas of implementation of reflective processes: analysis of their own thinking and consciousness of the individual, on the one hand, and an analysis of the contents of consciousness of another person, the reasoning behind it, understand its position and motives - on the other. The technique is implemented using polling (in the form of a questionnaire). The results of studies on the development of reflective components professionally important qualities of movement and personal abilities of future engineers aviation industry, which is an important component of professional education that contributes to the desired level psychophysical of future specialists in professional activities. During the reflective process in the student simultaneously formed emotional evaluation, attempts to understand their individual inspiration, a strategy of their own behavior (based on the grounds of the student). To verify the accuracy of the data concerning the availability of the experimental group were trained according to a standard our methodology of knowledge for the future of their athletic activities, subject to verification, if there is adequate sample results (true) with a certain probability to the population. Comparison of the experimental data shows that the number of students at the final stage of the study with sufficient formation of reflective component increased slightly. On the positive dynamics of the formation of reflective component of vocational and applied physical training of future engineers - engineers indicates the presence of students with perfect level of reflexivity after the experiment.

Key words: reflective component method, experiment, levels, vocational and applied physical training, engineering – mechanical aviation industry.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. У навчально-виховному процесі, пов'язаному з формуванням і розвитком особистості майбутнього фахівця, виникає необхідність оцінки ефективності та результативності його підготовки. Для вирішення проблеми підвищення якості підготовки спеціалістів з вищою освітою на сучасному етапі необхідне значне поліпшення контролю навчальної роботи студентів як важливого засобу управління процесом навчання. Матеріали даної статті відображають результати дослідження науково-педагогічними працівниками кафедри фізичного виховання Національного авіаційного університету (м. Київ) теми «Удосконалення педагогічних технологій формування фітнес культури студентів в процесі фізичного виховання». УДК 796.1011.3(047.31) № 0113U».

Аналіз останніх досліджень і публікацій Аналіз психолого-педагогічних джерел свідчить про те, що проблема визначення критеріїв і показників рівнів оцінювання готовності студентів до професійної діяльності висвітлюється у працях багатьох дослідників (Н. Безгодова, Н. Бібік, С. Вітвицької, В. Введенський, Т. Гороховська, М. Лісовий, В. Мойсеюк, О. Пехоти, М. Фіцули, Л. Фрідмана, Х. Хекхаузена, Р. Хмелюк та інші). Проте відсутні спеціальні дослідження щодо розкриття компонентів критеріїв оцінювання професійних досягнень майбутніх інженерів – механіків з обслуговування та ремонту повітряних суден.

Метою наших досліджень було визначення та експериментальна перевірка ефективності методики професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх бакалаврів з авіації та космонавтики в умовах навчання в авіаційно-технічному ВНЗ за допомогою рефлексивного компоненту.

Результати досліджень. У нашому дослідженні, присвяченому професійно-прикладній фізичній підготовці майбутніх бакалаврів з авіації та космонавтики, перевірялась ефективність методики їхньої професійно-прикладної фізичної підготовки. З цією метою було проведено формувальний експеримент. Дослідження було організовано відповідно до вимог щодо проведення педагогічного експерименту. Здійснювалось на кафедрі фізичного виховання Національного авіаційного університету з групою 96 осіб чоловічої статі віком 17–23 років, які навчалися за спеціальністю 7.100106 – «Виробництво, технічне обслуговування та ремонт повітряних суден і авіадвигунів». Експериментальну групу склали 48 студентів, контрольну – 48 студентів. Первинне тестування та порівняльний аналіз досліджуваних показників проводилися у вересні 2013 року, відповідно до вимог щодо проведення педагогічного експерименту. Підсумкове тестування було здійснено після закінчення педагогічного експерименту в квітні 2014 року. У ході формувального експерименту ми використовували анкетування, опитування, спостереження, бесіду.

Для більш повної характеристики результативності педагогічного експерименту і для обґрунтування ефективності запропонованої методики ППФП майбутніх бакалаврів з авіації та космонавтики було перевірено сформованість у процесі професійно-

прикладної фізичної підготовки студентів **рефлексивного компонента** ППФП. Під час рефлексивного процесу в студента одночасно формується емоційна оцінка, намагання зрозуміти власні мотиви вчинків, розробляється стратегія власної поведінки (базується на мотивах студента). У соціальній педагогіці під рефлексією розуміють аналіз індивідом власної діяльності та того, як його діяльність сприймають партнери зі спілкування. Стіяка рефлексивна позиція розвиває, удосконалює діяльність самопізнання, котра розкриває внутрішню будову і специфіку духовного світу людини. Втрачаючи спроможність до рефлексії, людина позбавляє себе емоційного простору, вільного спілкування з навколишнім середовищем. Адже рефлексія не є просто засобом самоаналізу, це ще й засіб самозвільнення: суб'єкт усвідомлено здійснює акти самопізнання, моральної дії, оцінювання та отримує задоволення від пошуку духовних зусиль. Одночасно рефлексія є глибинним самопізнанням, виявленням власних психічних можливостей, це мислення у мисленні, завдяки якому особистість зростає, отримує необхідний, природний зв'язок з усім соціумом, з життям.

Рефлексія, її розвиток веде до того, що вона все більше перетворюється на один із багатьох інструментів людського пізнання. І в цьому випадку рефлексія не є лише кінцевим результатом, вона є стартовою ланкою для освітньої діяльності та постановкою нових цілей. Рефлексивна позиція надає опору особистості, допомагає виявляти її здібності, індивідуальні якості. У подальшому ці якості стають стрижнем особистісного зростання, визначають його подальший шлях. Механізм рефлексії вказує на діалектичний характер розвитку. З одного боку, особистість розвиває власне «Я», пізнаючи навколишнє середовище, а з іншого – вона співставляє себе з іншими. Рефлексивна позиція стосовно культури логічного мислення спрямовує особистість на осмислення і усвідомлення знань з логіки, на критичний аналіз їх змісту і методів пізнання.

Таким чином, інтерпретація рефлексії та самостійності в якості механізму особистісного розвитку, спрямованого на формування культури логічного мислення, є для нас одним з перспективних напрямів, а по-друге, вони мають міцний методологічний потенціал, що дозволяє досліджувати шляхи становлення особистості майбутнього спеціаліста. Для реалізації завдань дослідження щодо сформованості рефлексивного компонента ППФП студентів була обрана методика вимірювання рівня рефлексивності А. В. Карпова [1]. Дана методика досліджує дві основні сфери реалізації рефлексивних процесів: аналіз власного мислення, свідомості, діяльності особистості, з одного боку, і аналіз змісту свідомості іншої людини, міркування за неї, розуміння її позиції і мотивів з

Рис. 1. Рівень сформованості рефлексивного компонента в студентів експериментальної та контрольної груп до проведення експерименту

Методика реалізується за допомогою опитування (у вигляді анкетування). Результати роботи з даною методикою відображені на рисунках 1. та 2.

Аналіз отриманих даних засвідчив, що на початку проведення експерименту 58,80% (ЕГ) та 55,90% (КГ) – мали середній рівень розвитку рефлексивності; 44,10% (КГ) та 41,2% (ЕГ) – низький рівень. Загалом рівень розвитку рефлексивності на початковому етапі в обох групах майже однаковий.

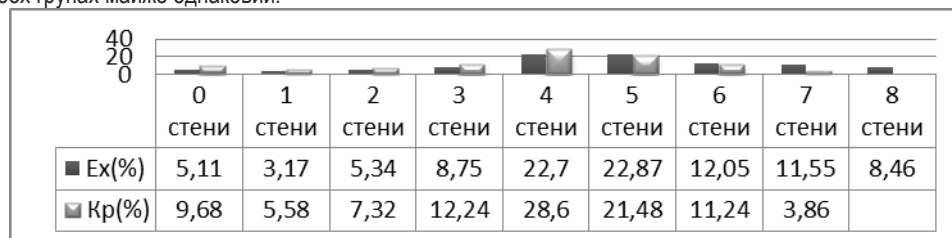

Рис. 2. Рівень сформованості рефлексивного компонента в студентів експериментальної та контрольної груп після проведення

Дані, отримані після проведення експерименту, засвідчують, що 8,46% студентів (ЕГ) мали високий рівень розвитку рефлексивності; 69,17% (ЕГ) та 65,18% (КГ) – середній рівень; 22,37% (ЕГ) та 34,82% (КГ) – низький. Для підтвердження достовірності отриманих даних щодо наявності у студентів експериментальної групи, які навчалися згідно з розробленою нами методикою, знань для організації у майбутньому своєї фізкультурної діяльності, здійснювалася перевірка, чи є результати вибірки адекватними (правдивими) з певною ймовірністю для генеральної сукупності. З ймовірністю $p_1 = 0,95$ (або 95%) ми можемо стверджувати, що частка людей генеральної сукупності, які вважають отримані знання достатніми, лежить в інтервалі від 0,638 до 0,882, або від 63,8 до 88,2%; частка людей генеральної сукупності, які вважають свої знання недостатніми, лежить в інтервалі від 0,056 до 0,264, або від 5,6 до 26,4%; частка людей генеральної сукупності, які не можуть відповісти на запитання, лежить в інтервалі від 0,002 до 0,158, або від 0,2 до 15,8%. Відповідні математичні та статистичні ймовірнісні розрахунки представлено у таблиці 1.

Обсяг вибірки – 48 (n).

Z_1 – частка осіб із опитаних, які вважають свої знання достатніми; Z_2 – частка осіб із опитаних, які вважають свої знання недостатніми; Z_3 = частка осіб із опитаних, які не змогли відповісти на поставлене запитання.

$$Z_1 = 0,76 \quad Z_2 = 0,16 \quad Z_3 = 0,08$$

Позначимо через w_1, w_2, w_3 відповідні частки осіб у генеральній сукупності. Поставимо задачу про знаходження довірчих інтервалів для часток w_1, w_2, w_3 . Іншими словами, знайдемо інтервали, в яких із заданою довірчою ймовірністю P_0 лежать оцінювані параметри w_1, w_2, w_3 генеральної сукупності.

Таблиця 1

Статистичне опрацювання результатів про освіченість студентів щодо їх адекватності (правдивості) для генеральної сукупності респондентів

Питання	Варіанти відповідей	Результат	Показник	Позначення
Чи достатні отримані знання та навички для прогнозування результатів власної фізкультурної діяльності і самодіяльного використання їх у процесі життєдіяльності?	Достатні	абсолютний	36	Z_1
		%	76,0	
	Недостатні	абсолютний	8	Z_2
		%	16,0	
	Важко відповісти на питання	абсолютний	4	Z_3
		%	8,0	

Довірчу ймовірність P_0 виберемо так: $P_0 = 1 - \alpha$, де α – рівень довіри, ($\alpha = 0,05$).

Згідно з теорією інтервальних оцінок випадкових величин, стверджуємо:

$$z_i - t_{\alpha} \mu_i \leq w_i \leq z_i + t_{\alpha} \mu_i, i = 1, 2, 3,$$

де μ_i – середня помилка вибіркової частки; t_{α} – нормоване відхилення для заданого рівняння довіри α , яке в разі великої вибірки ($n \geq 30$) знаходимо з таблиць для нормального розподілу, а в разі малих вибірок ($n \leq 30$) – за таблицями t -розподілу Стьюдента. У нашому варіанті $n = 48$, маємо:

$$\mu_1 = \sqrt{\frac{z_1(1-z_1)}{n}} = \sqrt{\frac{0,76(1-0,76)}{48}} = 0,061, \text{ або } 6,1\%$$

$$\mu_2 = \sqrt{\frac{z_2(1-z_2)}{n}} = \sqrt{\frac{0,16(1-0,16)}{48}} = 0,052, \text{ або } 5,2\%$$

$$\mu_3 = \sqrt{\frac{z_3(1-z_3)}{n}} = \sqrt{\frac{0,08(1-0,08)}{48}} = 0,039, \text{ або } 3,9\%$$

За таблицями для нормального розподілу (у нас $n = 48 \geq 30$) знаходимо, що для $\alpha = 0,05$ – $t_{0,05} = 2,0$.

Тепер побудуємо надійні інтервали:

$$\alpha = 0,05 \quad z_1 - t_{0,05} \mu_1 \leq w_1 \leq z_1 + t_{0,05} \mu_1$$

$$0,76 - 2,0 \times 0,061 \leq w_1 \leq 0,76 + 2,0 \times 0,061$$

$$0,638 \leq w_1 \leq 0,882, \text{ або } 63,8\% \leq w_1 \leq 88,2\%.$$

Аналогічно знаходимо для двох інших варіантів:

$$0,056 \leq w_2 \leq 0,264, \text{ або } 5,6\% \leq w_2 \leq 26,4\%$$

$$0,002 \leq w_3 \leq 0,158, \text{ або } 0,2\% \leq w_3 \leq 15,8\%.$$

Відсоток розподілу студентів, які продемонстрували високі, середні і низькі показники на кінець експерименту, склав 56,6%, 38,4%, 5,0% в експериментальній групі. Відповідно такі показники виявлено у студентів контрольної групи: високий рівень – 17,8%, середній – 34,6%, низький – 47,6%. Ці результати засвідчують ефективність розробленої нами методики ППФП, запровадження якої сприяло суттєвому підвищенню в студентів експериментальної групи показників теоретичної, фізичної, прикладної та психологічної підготовленості.

ВИСНОВКИ

Порівняння отриманих нами експериментальних даних доводить, що кількість студентів на підсумковому етапі дослідження з достатнім рівнем сформованості рефлексивного компонента дещо збільшилась. Про позитивну динаміку формування рефлексивної складової професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх бакалаврів з авіації та космонавтики свідчить наявність студентів з досконалим рівнем розвитку рефлексивності після проведення експерименту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Карпов А. В. Психология профессиональной деятельности // Психология труда : учеб. для студ. высш. учеб. заведений / А. В. Карпов. – М.: Изд-во ВЛАДОС-ПРЕСС, – 2003. – С.51 – 111.
2. Марищук В. Л., Евдокимов В. И. Поведение и саморегуляция человека в условиях стресса. / В. Л. Марищук, В. И. Евдокимов. – СПб.: Изд. Сентябрь, 2001. – 260 с.
3. Маркова А. К. Психология профессионализма. / А. К. Маркова. – М., 1996. – 309 с.
4. Klien P. The Handbook of Psychological Testing. – London: Poutledge, 1994. – 320 p.
5. Prusik Ka. Stan I perspektywy zdrowia I aktywności fizycznej młodego człowieka / Prusik Ka., Prusic Krz., Gurner K. – W. : Telesna vychova a sport na univerzitatich III : zbornik redeckich prac (CD-ROM), Nitra, Slovenska polno hospodarsks univerzita, 2008. – S. 115–129.
6. Strauss A. Basics of Qualitative Research / A. Strauss, J. Corbin. – London: Sage, 1998.